

ΣΥΣΤΗΜΕΝΟ

Από τη Μαργαρίτα Μυτιληναίου

ΣΥ

ΠΡΟΣ: Δημήτρη Παρούση

www.godimitris.gr

Είμαι λίγο μεγαλύτερή σου, άποτέ μπορώ να σου μιλώ στον ενικό, έτσι; Πέρασαν σχεδόν τρία χρόνια από τότε που ήρθες στο γραφείο μου για να μου μιλήσεις για το... παρατόλμα σχέδια σου. Τα γύρω του κόσμου. Για να είμαι ειλικρινής, δεν περίμενα ότι θα έκανες πρόβη όσα έλεγες. Έχω δει πολλές προσαρτήσεις να πέφτουν στο κενό, πολλά λόγια να τα παίρνει ο αέρας... Εσύ, πάλι, με διέψευξες. Παύλησες τα λίγα σου υπάρχοντα, παραπήθηκες από τη δουλειά σου, έψαξες για απόνταρες (παι... δε βράκες) και τελικά έγινες παλίτης του κόσμου. Με μπροδικό κεφάλαιο για ξεκίνημα και ισχυρό καύσιμο τα στέλειωτα όνειρά σου. Δεν είναι και λίγο αυτά.

Ιαπωνία, Αργεντινή, Χιλή, Ολλανδία, Ουραγουάη, Βραζιλία, Παραγουάη, Μεξικό, Κούβα, Μπελίζ, Γουατεμάλα, Ονδούρα, Ελ Σαλβαδόρ, Νικαράγουα, Κόστα Ρίκα, Παναμάς... Ο κατάλογος είναι μακρύς κι εσύ λες πως βρισκεσαι ακόμα στην αρχή! Και μάλιστα στο άκουσμα αυτών των χωρών το μυαλό φεύγει. Μακριά. Πολύ μακριά. Μου διηγήθηκες ιστορίες για ντόπιους που στα άκουσμα της ελληνικής σου καταγωγής, δάκρυσαν. Που σε κέρρασαν ένα πιάτο φαί, μια μπύρα και άνοιξαν το σπίτι τους για να κοιμηθείς. Μου μίλησες για ραδιοφωνικές εκπομπές που έκανες στη Λατινική Αμερική προσαπιδώντας να μάθεις στους «ξένους». Εσύ ο πιο ξένος και πιο δικός τους συνάντα, ότι λέξεις που νόμιζαν πως έχουν ρίζα στη γλώσσα τους είναι στην πραγματικότητα δικές μας. Φιλοσοφία, αγρός, ιστορία, μύθος, καρδιά... Λέξεις

σαν κι αυτές, που μοιάζουν με άγκυρες πολιτισμού, σε έκαναν να «δέσεις» σε λιμνία απολύτως άγνωστα μα τραμερά γοιτευτικά.

Πόσο τα ζηλεύω τα ταξίδια σου... Πόσα τη θαυμάζω την επιμονή σου. Πόσες εικόνες θα 'θελο να βλέπω μέσα από τα μάτια σου. Πόση δύναμη κέρδιες αποφασίζοντας να φύγεις από δω, νικώντας την αδυναμία σου να συνεχίσεις να ζεις μέσα σε ένα περιβάλλον που σου δημιουργούσε ασφυξία.

Δεν ξέρω πολλούς σαν κι εσένα, είναι η αλήθεια. Δεν ξέρω ανθρώπους αναιτούς και δεκτικούς στο όνειρό τους και σε ό,τι αυτά ορίζουν, θέλουν, επιθυμούν. Είπες πως θα φύγεις και έφυγες. Είπες πως θα βρεις εφημερίδες του εξωτερικού να φιλαξενούν τις ιστορίες των ανθρώπων που συναντάς και, όντως, βρήκες. Είπες πως θα φτιάξεις site, με την αφιλοκερδή βοήθεια φίλων και συγγενών και τα έκανες. Δεν κώλωσες. Δε σταμάτησες. Δε σε σταμάτησε η καρδιά σου. Αντίθετο, σου έβαλε φτερά. Και πέταξες.

Κάνε μου τη χάρη να μη σταματήσεις την πτήση σου. Έστω κι έτσι, θα νιώθω κι εγώ πως αέρας καθαρός χαϊδεύει τα μουστάκια μου και ανεμίζει τα μαλλιά μου.

Κι αυτά στις μέρες μας είναι μεγάλο πράγμα. Όσο μεγάλα είναι να μη γινόμαστε φτωχοί στα όνειρά μας... στις ελπίδες μας... στη σκέψη μας.

Μαργαρίτα

Δεν κώλωσες. Δε σταμάτησες. Δε σε σταμάτησε η καρδιά σου. Αντίθετα, σου έβαλε φτερά. Και πέταξες.